

מרגש: הנב' רחל הבר תח' אשת הרב אברהם ישעהו הבר זצ"ל בפרק יומן מהיו ארכוי המשען

[29]

או עוד במרקח הפתו או בסמוך לחלוון, כל ההקפות הללו, הזירות המופלאת, השימוש היומיומי באקונומיקה, מצבורי האלכוג'ל והבקשה הכרורה מכל אחד שנכנס לביתנו לחטא ידיים שנכנסים הביתה. באחת הפעמים, בתנו כבת השלווש התרגזה: "לא להשתעל ולא להעתטש, לא להתקרב לאבא בלבד לרוחץ ידיים ולא להביא לו שום דבר שהבנו בגין, לא לקבל ממנו נשיקות. תנידן לי, מותר לפהך בבית הזה? מורשים לי לנשות?" ארון הספרים של משפחה של מושטל, אפשר להניח ספר שות' של ילדי מושטלים...

באמציאות המפרק, כל דבר שנכנס הביתה עובר חיטוי, אין ללחוץ באצבע על מותגים, למעשה, רצוי לא לגעת בשום דבר שבא בקשר עם כפוא ידיהם, יש לרחוץ ידיים בכל כירור שנתקלים בו, ובכל מوطב לשמור מעט מרחוק מאנשים ולא להתקרב יותר מדי, אין להידדק במיקומות הוויי אדם, יש להחליף סקווצ' לכלים אחת ליום... להמשיך? יש עוד הרבה.

אני זכרת שנייה השתלת הכליה של בעלי התבצע בחודש בטבת והפעם הראשונה בה דרך בכיתת הכנסת היהתה שלושה חדשים לאחר מכן - בפרשת זכור (היתה זו שנה מעוברת) וגם

לנשות מותר כאן?

החודשים הראשונים לאחר ההשתלה כמה גלוני אקונומיקה אתם צריכים בקנייה השבועית שלכם? האם אתם קונים בקצב של אחת לשבועיים? אחת לחודש? חודשיים? אתן לא מכניות אקונומיקה הביתฯ מוחש לבוגדים? לעגלת הקניות שלני נכנסו בכל קנייה שבועית לא פחות מאשר שלושה-ארבעה גלונים של אקונומיקה.

במהלך היוםיים השתמשנו בהם כמוים. כאשר השתחררנו מבית החולים קיבלנו רשימה ארוכה של הוראות שהמכנה המשותף לכלן הוא סטריליזציה, סטריליזציה ועוד פעם - סטריליזציה. לחטא את הידיים, לשמר על טריות המזון, לשמר על סביבה סטרילית, ולהשיג בלי הפסקה. אגב, ביום אני שולחת לנשות המושטלים שלנו דף הוראות מפורט יותר, מקייף יותר, לדעת, יש לשמר על סטריליזציה גבוהה אף יותר מזו שאחננו שמרנו. אני מסבירה באיזה אופן להפסיק בשיר מבלי לאפשר לחידקים להתקרב אליו, אך לבשל בתנאים סטריליים, חיטוי מתגי החשמל בבית ועוד פרטים רבים הנוגנים בبيתו של מושטל. מכך, עד לפני שנה אנשים היו מתייחסים להוראות הסטריליזציה כדי הנקפות שלא מעלה הדין, הן נדמו אז מעבר לשמיים, אך לאחר שתרגלנו להנחות הקורונה הן בהחלט נראות אפשריות. אז כן, בגדול, ההוראות דומות לאופן בן הганו לנו בתקופות הסגרים של הקורונה, ההבדל הוא שאצל מושטל כליה גם זה זמן מוגבל אלא אורח חיים. מנכוני חיטוי לוקחים לפחות מקום, לחיצת ידיים לא מומלצת ומצריכה חיטוי באלכוג'ל או בסבון מיד לאחריה, על כפתורי המעלית לוחצים.

אנשים אמיצים באמצעות בדרך

הסורי-אליסטי משהו, אדם מוביל לחדר ניתוח מותוק שירה. הקירות כמעט שרם יחדஇו. באותו זמן בדיק נקלע אל מסדרונות המחלקה אחד הכתבים הפליטים המפורטים בעיתונות הכללית בישראל. הוא בא לבקר קרוב משפחחה חוליה ומוצא את עצמו בתוך מחזה תלוש מן המציגות בעיניו. "אני רואה כאן איטם", התבטה נרגש באוזני קרוב משפחחה וביקש ורשות לסקור את הדברים לעיתון שלו. הרשות ניתנת, ורק הופך ה'סקופ' להיות מסוקר בעיתונות הכללית. יחד עם כל הצופים באירוע, שומע גם הוא אך רפי עוצר בכניסה לחדר ניתוח ומדבר. "אני עומד לקיים את אחת המצוות החשובות בתורה. מצותה עשה של 'אהבת...' כמוך ממש". מפרק ממש. אני רוצה לקיים את המצווה הזאת מותוק שמחה עילאית. מותך שמחה שאינה פחדה מותוק שמחה שיש לאדם בחותנתו. וכי לא כתוב: 'עבדו... בשמחה?' או קדימה, בואו נשמח, שיר אחד אחרון לפני הגיטה. ברוך שוכית".

ברוך שוכינו גם אנחנו באנשים כאלו וברוך ה' שבין הרופ' והזוהואה שמקיאה העיתונות הכללית, נכנס הסיקור המרגש כל כך של יהודי אהוב ה' בכל ליבו.

המיוקם: מסדרונות בית החולים 'בלינסון' האירע: המתה לניתוח. על המיטה הסטרילית שכוב אדם. לא, הוא אינו מחה לניתוח שיציל את חייו, הוא בראיא כשור וייתר מזה, תעדי על כך תעוזת הבריאות' שקיבל. הניתוח שהוא עומד לעבור מועד להוציא אותה מכליתיו כדי לתרום אותה לאדם זו שהוא אינו מכיר כלל. חסד נשגב כיוטר. בmittah זו שוכב רפי. פניו צוחלת, עיניו בmittah זו שוכב רפי. פניו צוחלת, עיניו שמחות וסבירו בני משפחה וקבוצת חברים מלולים. רפי הזמין אותנו לכאנן במיוחד. המלה הראשון אווח בידו אקורדיון, השני מחזיק בקלרינט, השלישי מנגן בכינור ורביעי מצויד בחליל צד. כולם מנגנים. תזמורת פילהרמונייה בהדרות... הסניטר שmagiu להוביל את המיטה אינו מבין מה קורה כאן, מעולם לא פנס במחזה שכה. שירי הדריה ושירי בקשה, שירי שמחה ושירי נשמה, הכל מתגען שם, מרטיט את הלב ומעורר.

מכל החדרים מציצים אנשים. חולמים, אחים, רופאים, אנשי צוות וסתם סקרנים, כולם מסתכלים, כולם מנסים להבין מה קורה כאן. אין להם תשובה. הם עוקבים אחרי המזהה

הבהרה: עיתון קטיפה הוא שפונה לנברת הבר בבקשת להעלות על הכתב מקורות החיים של בעלה ז'ל. יהיו הדברים לזכרו הרבים ולעלוי נשמותו של אברהם ישעה בן רב צבי